

70 x 100

שמן על נייר

עציץ קקטוס ירוק, מונח על אדן החלון, על רקע בד מודפס או פיתולי סורגים שחורים. יכול בטבעיות רבה להתחבר למסורת ארוכה של עציצים מאטיסיים מוארים בתוך מסגרת התריס. אך הוא תמיד ישאר שיח צבר, סברה קוצני ששייך במפגיע למקום הזה. כצמח ספציפי ומוכר. הציור של עאסם אבו שקרה מתלבט בפערי המרחק בין המצב האומנותי לבין ההתייחסות הישירה, המגיבה אל החיים. מצד אחד הוא נמתח עד למצב אסתטי טהור ומציע ציוריות מתורבתת ועשירה של נוף וטבע דומם, ומצד שני הוא נצמד באובסיביות אל שיח הצבר. באופן בלתי נמנע הופך שיח הצבר הסבוך לביטוי ציורי של כאב והזדהות, ומקבל משמעות ספציפית של זהות גנובה, (האם יכול ערבי להיות צבר?) וסמל של כוח השרדות עיקש. --- אבו שקרה מנסה, למרות תחושת המוגבלות להעביר ציור חי, חזק וישיר, שיעורר תגובות ורגשות. עבודת המכחול שלו נעה מעבודה „יבשה“ ועניינית אל מגעים יותר אקספרסיביים ומתפרצים ---